

قائیه ک ده ناسم
له هه رچی گولیه تی ماندوو

ره زا عه لی پوور

ناوی کتیب: قالیهک ده‌ناسم له هه‌رچی گۆیه‌تی ماندوو

نووسینی: ره‌زاعه‌لی پوور

به‌رگ و چنن: لوقمان ره‌شیدی

چاپی یه‌که‌م

ژماره‌ی سپاردن:

به یاننامه به دوو مانا

به یاننامه به دوو مانا

مورپه به عی دابنی،
له سه ری دانیشه
بیر له لۆرکا بکه ره وه؛
ئیسپانیا
یانی
گا!

■
ناترسم له م دیره دا که وشه کانم دابکه نم
پالتاوه که م

به‌حرفیکه‌وه که‌وايه هه‌ل‌واسم
 کلاوئ - که | نیته - بیکه‌مه سه‌ر نوقته‌یه‌ک
 «ئه‌وپه‌رکه‌ی مردنم دالیکه راخراو»
 یان ئیواره‌کان له نوونیکدا
 گیرفانی کراسه‌که‌م، قوولتر بشۆم.
 ئە‌گه‌ر وا بوو
 که‌سیک ده‌ستی من درێژه‌بات
 خوشیکی پیا‌بدن
 باو‌کم له‌وه‌سه‌تی پیرییه‌کانیا دائه‌نیشی
 ئیدامه‌ی خوتووتی
 -وه‌ک ئیوه-
 پیاویکم
 له‌هاشووری پرخه‌کانیا دائه‌نیشی و
 سییه‌ره‌کان، وه‌نه‌وز ئە‌دا:
 «شتیکی قالیتر له‌ژن و نیوه‌ژن نه‌خه‌وتووم
 خوشیکم پیا‌بدن
 تو‌بلی ئیدامه‌ی ده‌ستی من بگاته‌خه‌تی کن؟»

■
 رېگايەكم نىيە بۆنەپرۆيشتن
 سەرقالىيەك بۆنەخەوتن
 گریمان نىشتمان گەورەترىن سەندەلى بىت
 من حەقمە پرسىيارىك ئاراستەى دانىشتن
 ۋەك ئەۋەيە سەندەلىيەك خاپوورم كە،
 ئەى سەندەلى

دا منىشىنە!

بە نوقتەيەكم بسپىرە

يان لە پەرائنتزىكى سىياسىدا

كە دىنيا ئەۋەندە ۋەئەسلەنە

چۆن بلىم

زەۋى زەرۋورەتى گىرد بوو

تۆپ

مونتەزىرى فرى دانە!

■
 موربەغى دابنى

لەسەری دانیشە
بیرلە لۆرکا بکەرەو
ئیسپانیا یانی گا،
بەو بارا،
فەلسەفە
هەر سیکتان.

دێرێک لە دەستە کانتەو ئەلینە
خوا هیشتا
نیشته جیی ئاسمانی
ئاسمان لەسەر تاقە که دایە
یان سەربان!

ئەکرێ موکە عەبێک دابنێی
لەسەری بوەستی
ئێستا دێرێک لە ملتەو بەلینە
بەمردن خۆ دەستت
خۆ دەستت بەمردن که ئەگا؛

خۆش ئەوئ

تاقه که چی تیا به؟ هیچ!

نوقته سه ری خهت!

من ئەلیم ههتاو ئەخلاقیکی کۆنتریشه

که خه ونه کانم ئەپرووشی و

ئەستیره زهره ریکه خوا کردوویه!

■

ناترسم له م دیره دا که وشه کانم دابکه نم

منالیم له پئی بکه م و

رۆژه کانم هه را بکه م:

شه ویک بوو

یان ده قیقیه یه ک

حه جمیکی گرینۆک له دنیاوه تلام،

ئەم پاییزه دابه زینه

فرۆکه کان به هینده سه ی منالیم

دین و ده چم

کئی منی سواری هه نگاهه کانم کرد؟ کهس!

كى ئۆيۈە دايەرەى نووسىيە چاومەو؟

■

خوشكم دەلى:

«بوو كۆكە مالەكەم

جلە جوانەكانت بگرى».

ئاسمان خۆى لەسەر تاقەكەمان ئەسوئى،

حەوشە دىوارەكانى خۆش ناوئى

ئەبى جارىتر

پليكانەكان بخەوم

يان بگرىم

تا پشیلەيەك لە زەينما بپشكوئى

حەوشە دىوارەكانى خۆش ناوئى، نەيەوئى

باخچە، فرووغى گرتبوو.

■

ناوئىكم پئويستە

عەدەدئىك

تیایا وهنه وز به م
 شیمانیه کم لازمه
 تا تیایا هه پراکه م
 به دنیا وه ئه وهرم
 له خو ما شیمانیه به لایه ک چۆل ئه که م
 ئیواره پیشیلی هیچمه کا و
 هاوسیکان من ئه مر م
 موربه به عی دابنن
 له سه ری قاتی بم
 موربه به عیک له م شیعره دا
 هه لئه ته کیت
 قاش ئه کریت و
 بوومه جاده
 موربه به عیک چاره نووسی ئیمه بیت و
 بۆ هه رچی بی مونته زره،
 به روپشتیک، تاکۆتایی
 دنیا ئه پرژی.

ئەم پاییزه دابه زینه
له م ئیواره پیاده ئەبم
که دنیا ئەوهنده و ئەسله نه!

■

به جانتا که ته وه،
پاییزیک جاری بووی
له بیرت چوو
دنیا و ده و روبه ره کانی پیوه بهی
«په نجه ره کان هه را بکه
لا ئەقه ل ریگا کان له نو قما پیوه به
پال به نوقته یه که وه
لازمه ئەم دنیا بگرییهیت».
[وا بزائن من رهزا
با وه پرکه ن ماندوو بووم
ئوه ونده شاعیرم].

ترس ئەلی: که مردن به ته نافیکه وه

یان دپړی له وچه شنه
 له گه ل جله کانیشم ئاویزانه،
 بریچار ئه پږیته مشتی خوب
 :«بریچار له فنجانیکا
 خهست و خول
 خول ئه خووم
 سیپه رت له نیوان موبله کاند
 پاییزیش لوچ ئه بی».

لازمه دانیشن دانیشیت
 که مردن له تودا به روپشت خهوی دی!

کورپه که!
 -بریچار «کورپه که» م
 بریچار تا کسییه ک به شارا
 له بهرچی به شارا ژنیکی لی ته نگه!
 له م نامه نووسینه بیگومان

ميوه يه كى سى له سىئو
 سى له چوار
 رۆژنامە بە خوینما،
 دىپى تر
 -بپىچار رۆژنامە و ژههره مار-
 دىپى تر رووئەدا.
 لازمه پال بە نوقتە يه كى واوه بدهم
 ئەگينا ئەگه مه
 «ئەوه تا» ى دەوروبەر.

■

[من پاركى تەقريبەن ۱۹۷۲ ژنىكم دەزانی
 سەرتاپا سوورىكى شه هوانى كه من بم له بەردا،
 كه دەرۆى، شۆسته كان تا ئەولای كووچه كه وه شوینی ده كه وتین،
 كتوپر زپه زپ... درگا كه و... دهكرامه وه،
 رووت ئەبو وه له هەمبەر تەمەن و بالایا
 ئەى خۆزگه نهك قالى پياو ئەبووم،
 ئیستا كه ش عەزیه تی خەيال م كه ده كه م نایبینم
 نهك كاشى یان حەمام،

ئاوينەش بىم چىم لە دەس دى؟]

دەستى من بىر ئىجارەينەن خۆى
ئەگىنا تا قارى قىامەت ئەمردم.

■

ئاپارتمان چۆن ئەگاتە سەربانى خۆى
كلاوھكان كە نىمانە
توور ئەداتە سەرخىابان
ئەى خىابان چۆن دەسىيەگا بەو سەرى... كام؟
ئەو هىنانەش گرى ئەخۆين بە ناويەكدا.
خۆ ئەزانم باران تەنيا
لەخۆى و خۆى پىادە ئەبى.
ئەگەر بلىم باران!
رۆمانتىكە
ئەگەر نەلىم ئاپارتمان،
قەتارەكان جىم ئەھىلن
بەشويئما مەگەرپىن

نموونه له قاچم ئینمه وه
له هه رکوی راوه ستام
له ویدام.

■

که خیابان ته ئید ئه که م

که ئاپارتمان بۆم ناسه لمی

زه وی بپروا به وه سه تی هه ناسه ما
حالی نابم له م ئیرو دیرانه
له که وشه کانمه وه ده سپیده که م

نزیکتترین،

گۆره وییه کان

گرانترین

نیشتمانمه،

قالییه که ده ناسم

له هه رچی گولییه تی ماندووه.

■

ڪوٺوانه يهه ڪ پره له دين
 ڪوٺوانه يهه ڪ به نويڙهه ڪانيهه وه مهه جووره.
 : ٺه وهنده ٺاومان له دره خته ڪه دا ناشت
 ڪه مردن به دريڙا پيشدا
 به ره وه سهه
 دا يڪمي دهه گرياند،
 هه ميشه دهستي خوي
 ٺه خاته به ره دوعا
 خوشڪم فرڙو ڪه ڪان هه ڀا دهه ڪا
 دا يڪم به ره مالهه ڪه ي پره له دين
 به ره مالهه ڪه ي
 سهه ڪويهه ڪ ٺهه م پاييز
 ٺهه وه پاييز دانيشم
 ڪه م ي دره خت له چاومايه
 دانيشم
 بهرڙيمه چاوي خوم

پاییزه و سه وزایی هاوسیکه م
به ژووری پیاویکا ئه وه ری.
سه یزاده!
ئیسٹاکه ش کورپه که م
کووچه نا،
دوو سیگار ئه ولاتر شوو ئه کا،

کۆلوانه که ی پرپه له دین
هه میشه دهستی خۆی
دایکی من
ئه باته بهر دۆعا!

■

تا کوئی دهره وه م؟
پیاو،
باران و بالنده
تیک ئه ده م
په نابهر خۆی ته رجومه ی

ئیرایهک ترئه که مه وه
 من دلّم یان به هولهنده وه یه
 فیکر ئه که مه وه نه رمه
 نازانم له بهر چیم
 هه میشه له حه جمی ژنیکا
 یان به ولای ئه وه تا
 تا کسبیهک به شارا ژنیکی لی ته نگه
 که حه زم پیوه یه م
 یان دلّم به ئیسپانیا وه یه
 فیکر ئه که مه وه
 له عه ییا بو به ستن
 درگاگان دائه خرین.

■

دایکم ئه بنی به عه سره کانیا بگری
 شه و بو-کان
 له گریانه کانیا
 له هینده سه ساده که یا مونته زرن

[ئەبێ بگری به هەناسە ی میوانێکی عەسرانەیا]:

فاتمە خانم!

بپێجار ئەمەوێ لە رەزا ما بمرم

ئەخووزم بە نوغرووی بم

چی ئەکە ی گیان بەردە،

[بە خوینما هاتوو چووی هەناسە ی دەگەرێ]

خەون ئەبینم

خەوم دیو بە کە ما قالاویان دائە کوتا

پێمیەوت:

ئەتوانی لە هەر وایە ک بیر کە ی تەو

کە زەویی سووراندۆتە گورگیک

گورگی رژاندۆتە نەختیک

بە قورئان قالاویان دائە کوتا.

ئە ی ریگە!

وێپرای هەموو ئەو شیعرا نە ی

رەنگاودەنگی هەلمکە ندوون

ہرہہ مووتان
 واہست ئە کہم یانیک روویدا
 یان یانیک
 شتیک لہ جنسی «ئەمریکا»
 «یا رہبە لعالە مین»
 «کہ وشە کانم»
 «ویپرای ہەموو ئەو شیعرا نہی من چوزانم»
 واہست ئە کہم
 ئەبئ کیویک روویدا

[سەرباز! کیو لہ کویدا رووی دا؟].

لہم نامە نووسینە،
 بیگومان میوہیەکی سی لہ سیو
 سی لہ چوار
 سیو رووبا
 یان نہدا

ئەم خەتانه لە شوپىنىكى ھاوسىكانما كۆئەبنەوہ.
ئەى بالندە
لەم قسانە دەست ھەلناگرم
تا دەسم نەپۆم ولە دەس بەم؛
قسەى من برىجار ژنىكە.

■

كە خيابان تەئىد ئەكەم.

كە دانىشتنەكان بۆم ناسەلمى.

لۆركا كەمە؛ جۆيسىش بەشى ئىراناكات
جۆيس ئەمپرسى پشيلە چىيە؟
زەوى خرتە، بەلام تا كوئى؟
زەوى خرتە،
بە درىژى باسىەكەين!

■

لە يەكەوہ تا من بژمىرە

تۆيش ئۇ زانى چەنى كەمم؟
 لە بېرىم بى كە خە وتم
 دەستە كانم بكوژ ئىمە وه
 جار بە جار بنمىچى ژووره كەم بژمىرم
 - ژووره كەم پىرپە تى لە ژماردن -
 كچه كان زوو هەلكەم
 گە لاوئىژ پىم ئەلى:
 نامروەت دەستىك بىنە بە خە يالما
 كە وشە كانم بە هەدەرە وه بە فریون،
 : پەپوولە بە خە تى قژتە وه ئە نىشى
 گيانى گيا
 لە كویدا بىنووسم هەلنە فرى؟!
 پىم وابى بىناسن،
 گە لاوئىژ هەر هەمان عوبوورى تە يریكە
 بە هەس و نیه سما داکوتراو.

* كیۆیکمان داکوتا، ئیجاد کرد نیشانه ی باران و عەزەمەت
 ژۆر بە یە کمان بە رهو باران هیدایەت کە نه کرد کە نه کرد

[ته لا خانم!]

تۆبى و قورعان بارانم که!

کفرم کرد و بووم به دیوار]

ئهمه یه قودره تی ئه و گه شتی خوینانه ی بو ئیمه

برۆن به شوین هه تاویکدا که به پیاوه وه ده گرپی یا ایهاالموئه نه س

هه لڭه رپن به ناخی خۆتانا تا خه ونی جه غزه کان، یا ایهاالموسه له س

که ئاسمان زاریکی پیویست بوو، به ناوی خۆره تاو

که خۆر، پالیکی پیویست بوو، به ناوی خۆره لات

که زه وی قژیکی پیویست بوو له جنسی گیا...*

جار به جار هاوسیکه م

-گیانی گیا تو ئه ئیم-

یان سه و زیك را ئه کا

من ئه ئیم سه یزاده

تو بیت و ئه ویکه ت

من بم و ئیره که م

له خۆتا به م بارا، به و بارا

هیشتا هه ر «کورپه که» م

له گوشه‌ی شه‌ویکتا دامبئی
 :- دامبئی هینده‌سه و گوره‌وییه‌کانم بشۆم
 جار به‌جار بنمیچی ژووره‌کەت بژمی‌رم
 با دایکم له‌حه‌زی هینیکا،
 گوناح‌که‌م
 نازانی کورپه‌که‌ی له‌هینی هاوسی‌که‌ی قاتییه...
 : ئه‌زانم قاتییه به‌سه‌وزو فلانی.
 :- فلانی!
 له‌خۆتا به‌روپشت پیاوم‌که.

■

وا بزانی من باران
 باوه‌رکه‌ن ماندوو بووم
 ئه‌وه‌نده له‌ده‌س ئاو‌هه‌لاتم
 ئه‌قه‌له‌ن ماندوو بووم
 ئه‌وه‌نده له‌شێعر و له‌می‌عرا راوه‌ستام
 ماسییه‌کان، هاوته‌ریب ئه‌گریان
 : بمبێرن، بمکوژن

ئەو ەندە جيا لە خوین
لە پەنای مردنا راکشام
ببست لۆرکا ەریانی ئیسپانیا.
[تە لا خانم!]

بارانم کە
کە لۆرکا شوینیکە
ئیسپانیا خوینیکە
لە چە شنی سوورانی
تۆ بلی ەروایە ک
ئەم دنیا رائە ک،
نازانم چوار یکم پببەن

چۆ ناوچۆن
لە کویدا چبی لیکەم چارەنوس؟
بە لام تۆ
یەکی یە ک!
ئە زانم؟

بیگومان ۴ × پەنج ەرە

بىست لۆركا ھەريانى ئىسپانيا

«زۆرمەنۈن چاكا شوکور

جار بەجار ھەناسە لە ناخما

داربىيەك روو ئەدا،

ئەگىنا تا قارى قىامەت

تا قارى قىامەت

پايىزى ھاوسىكەم ئەمردم».

■

سەرەتا دانىشتن بۆ ماشىن دامەزرا

غەرىبى لە ئەسلا

بۆ نامە داھىنرا،

رېگايەكم نىيە بۆ نەپروشتن

يان ماشىنىك بۆ دابەزىن.

تۆتت: بېرى دار سەوز ئەبن بۆ ئەوھى سەوز ئەبن

من وتم: بېرى با- بايان دى بۆ ئەوھى با- يان بى

: شاعىرى؟

... خۆت جوانی.

:: به یانی ساعه تی هه ر ئیره و...

.....

من ئەلیم: بری وا وایان دئ، بۆئوهی وایان بی!

تۆ ئەلئی: (هیچ نالی)

من بۆ تۆ نابمه پیاو خواحافیز.

■

«بووکۆکه ماله کهم!»

جله جوانه کانت له بهرکه،

پری ئەکه م له ئاماژە»

دایکم ده بی بزریکینی

به وه راسه ی له فرۆکه کانه وه...

وا هه ست ئەکه م

شتیکم له منالیم چه تره

ئەگەر باران به مهرگه وه پیاوه بووی

ئێستا که ش هه راسی خوشکه که م

به قژده کانییه وه
 هه ر دريژده و ئه زريکئي:
 «پري ئه که م له ئاماژه»
 واجبه ئه م ديژه پر بکه م له حه جمی شه ره کان
 براكه م
 حه تمهن به ته قه و خوييه وه ده خه وت
 من هيشتا به لوركاوه نه خه وت بووم
 تا من و خوشکه که م تيڭگه ين
 ديسانيش ئه وه موو سالانه
 باخچه که مان فرو وغي گرتووه.
 باوكم ئه لي: روژنامه که ي پياوه!
 دايكم ئه يوت: خوا گه وره يه
 خه وم ديوه قالاويان دائه کوتا،
 (چاييه که تان)
 رژابوونه شويننيکه وه
 رهش و مه حشه...

شه ویکه و ئاسمانی سه قزی
خشه خش له تاقه که وه
هه والی ئه تکایه
تاریکی و به یانیاں.

کوا کاکه م؟
برینه کان به ری نه گرت!
چاوم ئه لئی ئه م پاییزه
دایکم کراسی رهش ئه گریی،
پری ئه که م له ئاماژه.
: جا توخوا رۆژنامه که ی پیاوه
رادویکه م وه سه ته دنیا یه!

■

مور به به عی دابنیم،
له سه ری دانیشم
بیر له ئه ونه بکه مه وه
پشیله یه که به هرچی تووشیه وه له زهینما پیشکوئی

مورہ بہ ع تاقہ تی چوار گوشہ ی نہ میننی نہ میننی
 بہ دہرہ ک
 ئیوہ خوش
 باوہ پرکھن، تہ رجومہ ی ہیچتان نیم
 ئەگینا تا مردن، ئە مردم!

مردن: «برپچار لہ فنجانیکدا
 خہست و خۆل
 خول ئەخۆم
 سیبہرت لہ نیوان موبلہکاندا
 پاییزیش لۆچ ئەبی
 فنجانیک ئەرژیتہ حہوسہلہ ی ہناسہت
 دیرپیک نییہ گردہ واری دابہ شم بہ دووکات
 کات!
 دەستان خوش، ئەمجارہ چاک مردیت».

ہہموو جار موسہلہس لہ دەنگی سہعاتا ساف ئەبی

تۆئەمریت، تۆمردوویت، تۆبمره
 من ئەلیم دۆعاکه موسەلەس لە کاتی مردنما چوار گۆشەس
 ئەگینا بەفریای زیندەگی
 که ئەخۆم
 فنجانیکی چوار گۆش و
 خول ئەخۆم
 ئیمە خوش
 مەستاو وا دوو ئەلیم، ئەو رۆژە ی سفریکم دانەخست لە نیوان ۸ یکت و
 کپۆشە ی بالی خۆم که هۆشی پیمەوه
 هەمیشەش پیویستە بۆ هەرگیز...
 بریجار دانیشتووی
 هیندەسەو بیانووت لە جنسی پرتەقال ئەگرت و
 گازیکت لە زەین و خاترە ی سیویکا جی ئەهیشت
 که زەویش چوار گۆشە و
 ئەم فنجانەش بەسلامەتی ریگایەک پینوهم دا
 -بچمە سەر تەنیا ییم-
 منال نوقتە یەکی گرینۆکە

دواترہ کہ دہبم بہ ہاشوور بوگیانی خیابان
 -من ئہ موت ماسیہ کان ہاو تہ ریب ئہ گریان-
 ئہ گینا برئی وا وایان دئی
 بوئہ وہی وایان دئی
 راستی چون پارہ کہ پارکیکم تیا بکہی
 بہ ناگہان بیتاقہ تیی مسافریش ہەر درہختہ
 دہرختیک لہ جنسی درہخت و پہ خمہیی
 جوئس ئہ پرسم پشیلہ چییہ؟
 پشیلہ یہ کہ نیمہ
 تالہ ئیوارہ یہ کدما مہ وازیہ کانی
 بہ سلامہ تی،
 ہہ موو جیہان ہیق کہ مہ وہ.
 جوئس ئہ مپرسی پشیلہ چییہ؟
 ہەر وہک چون کہ وشہ کہم
 لہ پڑمہی پیاوئیکی پیرئہ چیی و
 ناوہستی وئہ درپی!

ئەمەوئى پردم
 ئەمەوئى داربىيەكى بەشىدەت مەوازىم.
 : ئەى پياوى موبتەلا
 كچىك بە ناختا سقووت ئەكا
 تەسادفېك پياتا بال لئ ئەدا
 شىمانەيەك لە شويىنكا بە پەلامار چۆلت ئەكا
 ئامادەى خوتووتى دەستت بە
 كە زەوى تاقانە خەتېك بوو مروڤى تيا نووسرا
 نوقته سەرى خەت!

كئ منى سواری هەنگاوه كانم كرد؟
 ئەوهنده لە بالندهى مساويدا قەدەم ئەفېم
 ئەم برۆ بالنده ئاسايەم
 لە سىبەرى
 -كلاسيك وەك دەلئى-
 درەختى قژما
 نىشتوووتەوه.

باوه پرکهن هه موو ئه و دیرانه ی دابه زیوم
 بریکیان نوقته یه ک ژیاوم
 بریکیان ئه ترسم!

له نیوان خو مانا دانیش تووین
 هاوسیکان من ئه مرمر
 له م شیعرا
 به رو پشت ئه کوژریم
 ئیستا که کفنم که ن.
 هه ناسه م پی م ئه لئ:
 په پووله جیی چی تیا ئه بیته وه؟

مه به ستم له درهخت سه وزیکه
 له زه ینتا
 زهر د ئه بی
 به یانیا ن فنجانی ک له پاییز

ئەپرژیتە هەناسەت
یان من بووم: درەختیک فیڕ ناڤم
هەتا کوو لە چاوما
سەوزایی هاوسیکەم زەرد ئەبی.

فەلسەفە بەمبارا ئەمنووسی:
دیتن یانی کۆ کردنەو هی مەودا
دانانی شتەکان لەوئ
لە جیی خۆی
یانئ تۆکماندنی مەودا
یا خۆ هەلبەستنی نوتفەیی زەرپە
کردنی بە دووکان
بە هەلم
کاروانچی، یان وشە،
دیتن یانی دیتنی ئەیوا
نە دیتنی نە ئەوئ نە ئییرا
نە دیتنی دنیا

بۆ دیتنی کی به کئییه دنیا
 ئە توانن له کویری پیرسن.

■

سیوکی له زهرفه که دزی:
 «حه ز ئە که م داده هه نار بمریته وه و...».

هه لاته ئاودهسته که وه:

«جه زای هاوسیمان

په لکه کانم

قهینا کا به عه بییک...»

نیوه بیت خوار دبوو:

«هه ر نه بی شوو ئە که م به شه ونم

به س نییه جگه ره له کاکه ی ئە دزیت و

دوو که لیش ئە کاته ناو قزو ده می منیشه وه»

دایکت ئە لی:

ئە گه مردم بمخن به لادا

«یا خوا بمریت و

دیسانیش داده هه نار...».

خه مت نه بی
که شییت بم ئه نووسم:
نهوت ئه که مه ئیسترابی ئه م چرایه وه
که وشه کانم بکوژینه وه
با له سه ر قسه ی خو م بوهستم
له ناخیا بخه وم
قسه ی من کچیکه
هاوسیما ن؟ نه به خوا
ژووریکمان پیویسته یه ک ته خته.

■

دانیشم
هینده سه و گوره وییه کانم بشوم
با وه پرکه ن ته رجومه ی هیچتان نیم
په نابهر خو ی ته رجومه ی
سه رقاییه کتر
وهک موسیبه ت

یان پہنجرہ ئہ کاتہ وہ.

لہ گہل کہ سا شوخیم نییہ

بیجگہ کچ

ئہ ویش ہر سی لہ سہوز

-تہ ختی کمان پیویستہ-

پیئ ئہ لیم

کچہ کہ لہ خوتا پیام ک...ک

ژنہ کہ!:

«پریم دہکن لہ خراپی

ئہ تلیمہ وہ بہ خہ لتانی

ئای لہ منی فالویرانی».

کتوپر

بیابان لہ بالما خیابان ئہ خولیتہ وہ

ئہی مہ گہر پاسہ بان

وشترو سہ گیکی لہ قولما کہ لہ بچہ

ئہی بوچی کاروانی لہ گورگ وئیستراب

دیسانیش لہ خوینما ئہ مچیہ رائہ کا؟

-خەمت نەيى
نەوت ئەكەمە ئىسترايى ئەم چرايەو-
پۆليس گيان
لە دريژەي باوكمدا
بمبەسە بەو ديڤى چيرۆكەي
كە ھەلدەين دزەكان
لە دريژەي باوكمدا
بمبەخشە بە حاشيە و ھاشوورى خيابان.
فلانى!
لەخۆتا بەروپشت پياوم كە!

■

«بووكۆكە مالەكەم
قژە جوانەكانت بمرە»
مناليم لە تاقەكەدا شكاء،
مەدرەسە لە ھەنگاوەكانم دەئالى
لەم ھەوشەيە
فرسەتى چناريك

ههئههکا

کئی منی سواری ههنگاوهکانم کرد
 پیرهکان، له خویان دابهزین
 توپیک له منالیما نایلونه و نایلونه و
 له و نایلونهی خهت خهتا بوو
 کۆلان له پاتۆل و کۆتهکه م داته کینم
 مه درهسه

له ههنگاوهکانم دهئالی

قهرار نه بوو

شه و به منا خالییهک بی یهک ته رهفه!

■

ژنیک من ماچ ئهکا

دایکم دنیا ده زریکینی

زه وی چ شوینیکی به جییه بو هاوسی؛

دایه!

ئیوارهیهک دهسته کانت

سەر سه کۆیه ک
 بۆ ئینتزار قوفل ئه ک، من ئه گریم
 پاییزه یه ک رووسه رییه کهت به ره شه وه داگیر ئه ک

: کئ نیشتمانی له حیفزه؟

ئهی کئی تر کوره کهی به ته قه و خۆیه وه مردوو ه؟
 گریمان نیشتمان گه وره ترین سه نده لئ بیت
 من حه قمه پرسیاریک ئاراسته ی دانیشن؟
 «که سئ ئه لئ:

نیشتمان کلاویک بوو

پر به سه ری شه هیده کان!

که سیک ئه یوت:

لیره وه تا مردن جگه ره یه که

لیره وه تا نیشتمان هه ناسه یه که،

هه زار جاریش من ئه یکیشم.

ئه ویش ئه لئ:

به رد لازمه تا که سئ هه ناسه ی پئ ته حوئل با

نیشتمان پیویسته،
 تا که سئی بیفرۆشی.
 منیش ئەلیم (هیچ نالیم) «.

■

خانمی دیت.
 ئەم قەنەفە نەرمت ئەکا
 ئەم قەنەفە
 لیم عاشقی عەیبەکانتە
 مەوازی عەیبەکانتم
 لە تۆدا
 گشت گیانم ئەیه ویست بارانی دابکا،
 مردن لەمن
 دەستی بینه بە که مەرتا
 زهوی بووه گۆرستانی شاعیرهکان
 دەستی بینه بە که مەرتا
 خەمت نەبی، مردن لەمن!
 هەولئە دەم ژنیکی ناگرنگ

بسپيرمه باوئشكى پشيله كه م
 پيى ئه ليم خواحافيز
 من بو تو نابمه پياو
 خواحافيز، من بو تو نابمه مياو
 باوه پرم پيمه كه له خاتره كانمه وه هه ميشه و پيوست بيت
 درو ئه كه م ئه گه ر بليم
 بنه ماله گرييه كه به من و تو ناكرتته وه
 من حازرم په نجه ره بم
 ئه گه ر جارئ ده سته كانم
 به په رده بيتا هه لواسم

«وه للاهى ئه گه ر تو م
 دوو ده رى و په نجه ره ببوايئ
 شيرى حه و برام له سه ر گه ر دنئ ماتل بئ
 دوو ماچان وه رده گرم
 له زه رده گو نايئ
 به تو ئه مام

ئەگەر دنیام بەخۆیەوہ لئ قاتل بی
 های لەمنی تا هەتایی
 وای لە تویی بی وەفایی»

لەیەکەوہ تا من بژمیرە
 بەتۆدا پەتوویەک پیاتا بەم
 بی پەردەو بە سووکی پیت ئەلیم
 کەمیک سپییاییەکان لائەیەم
 نیشته جیی سووریک بە
 کئی دەزانی رەنگە قەدەر
 بۆ پەتوویەک تر
 هیندەسەئی ناو لەپت نووسرابی، ها؟

■

لەبیرم بی کە خەوتم
 دەستەکانم بکوژینمەوہ
 لە ئینتھای خەونەکانما
 کچەکان زوو هەلکەم

نەمزانی کە وتیووم:
بەریجار هەلئەسم بۆ ئەو هی بخەوم!
کە چی هیشتا دەریاچەکان پەرن لە ئاو
ئەم دنیا لا ئەیه م
ئەگینا دەستی من با یە کە
بەرد ئەبێ لە خۆیا
تنتەنت - کە زەویش بەردیکە و
رابکا
لە زما ماسیگر پیم ئەلی:
ئاغە ی شاعیر
دەریاچەکان پەرن لە نان;
من ئەلیم
تو بۆ من نابییه پیاو
لانیكە م ماسییهکان مەوازی دەگریان!

«رۆژی شوان وتی گورگ
وتی گورگ

وتی گورگ

گورگ وتی بی خه یال

که لاس دوو گشتیم خوارد

رؤژئی شوان وتی گورگ

وتی گورگ

گورگ وتی...

(چی بلی له گه ل که را!)

کۆمه لئاس ئه ینووسی:

گورگ،

گورگه و پات ئه بیته وه

یان با بلیم:

گورگ عاده تی که له گه ته

من نه خوشینیکی سی له سه ون»

دهستی من بریچاره ینه ن خۆی

سه‌ریازی که‌ده‌مدا به‌کۆلما
گۆرانی؛

فه‌رمانده‌و دلته‌نگی که‌ئیدا به‌ده‌مما:

«گه‌لاویژ کلاوی خاری له‌سه‌رما

گه‌لاویژ لیباسی سه‌ریازی له‌به‌رما

شه‌ویک‌ئهم به‌هینده‌سه

له‌سینه‌تا،

شه‌ویک‌ئهم به‌مه‌خمه‌سه

شه‌ویک‌ئهمی ئاوم‌بکه‌ی

پر به‌ره‌زا، قاوم‌بکه‌ی».

■

کوریسیه‌ک‌دانیسه

ده‌ستیک

هه‌رچیت‌لی‌خامۆش‌ئه‌کا

دایکت‌له‌تی‌له‌یه‌خه‌ی

گریانیکی‌پی‌ئه‌وه‌ستی‌و‌پشتوینه‌که‌ی‌پر‌له‌پاییز

-: تا‌کوی‌ده‌ره‌وه‌م؟

راننده ئه رکيکه له خويا دانيشتوو
 ئه توانيت په رانتزى بو ئه م دنيا بکه يته وه؟
 : من باوهرم به زورشته
 به لام چيبکه م
 سهراپام و
 ئه وانه کان مانايه کتر به جاده دا ئه رونه وه
 ئه گهر جاري عه زه مه تي که وشه کانم فه راموش پرؤم
 باوکم بمبوورن
 کاروانچييه ک ونکراو بوو
 ئيسته زه وي
 به بن منيش
 له ئه مساليا ئه خوليتته وه و
 دايکم ئه بي
 سه سه کوکه ي پيرتر بي و
 هه ناسه کاني بژميړي
 ئه بي بگري به عه کسيکي بي مسداقا:
 «فاتمه خانم»

برېچاره مه وئې بۆره زام، سه راپا چاویک بم»
زه وی چ شویننیکې به جییه بۆهاوسی!

مه جبوورم که جاده بی مه بهسته
ناچارم مانایه که له پیم بنووسم!

ئه یه ویست تاریخ و جوگرافیا و الیکا
ئیسته دهستی
فنجانیک ئه له رزئ
ئه مه وئې خۆم بگوازمه وه
من ته رجومه ی دهقاوده قی کام ولاتم؟
پیم ئه لئین:

«کورسییه که دانیشه
به رده مت هر هه مان نیگه ران ئه وهستی»
بمبه خشن، باو کم
کاروانچییه که نه زانراو بوو

کوپره که!

- بپړجار «کوپره که» م

بپړجار تاکسیه ک به شارا

ژنیکي لئ ته نگه

بپړجار روژنامه و ژهره مار

ئوه ننده به هه رچی مانایه

گوناحم

له حه زی هینیکما

ئه که یینه ژن و پیاو

:: ژووریکمان پیویسته یه ک ته خته

- ژن و پیاو ته ختیکیان لکاندوه پیکه وه:

دووه نار دریزتر

له وزییه ک گووشراوتر

له تودا به روپشت خه وم دئ

خه وی من ئه کاته

ناگه هان بیمارسان!

ئەو كەسەى بپارە لە ئاپارتمانىكدا بمرئ،
 قەتارەكان فئير ئەبم و
 دەسگيرانئى
 خەونەكانم هەلەدەبژئيرئ
 ژنەكەم نايەوئى باوەرپكا
 ئەم لەتانه چوارەنووسى ئيمەيه و هەر.
 باوەر فەرموو
 لەم هينانه زۆرشت فئير بووم
 هەرچى ئەخوليمەوه
 لە بيست و ئەونه سالىما
 خانمئى عەيب و هەناسەكانى جئماوه.
 درۆيه كم پئويستە
 مامۆستائى زەوى و زار پئيم ئەقريشكئى:
 «ئائەم خەتانه
 -كە تۆ ناخوئينئى -
 وئلاتئى كوردە...
 زۆرى لئى مەلئى ئەعسابم وردە».

■

فنجانيڪ ٿه مهيني

ٿه موبله دامنه ني

سالانيڪه

خوم حه والهي چهن وشه يهه ك ٿه نووسمه وه،

بريا

له ٿاوينه وه ٿه ميبست:

پياويڪ له ٿه ودا بهه شته.

ٿه بي خيابان

به دريڙي چواره نووس بنووسن

كه چي فنجانيڪ

له چاويا ٿه له رزي و

به ته نيا پيرييهه ك ده گرين

پارك بكه وه له وه سه تي خورا ييما

ٿه گهر بليم باران!

رۆمانتیکه
ئەگەر نەلیم ئاپارتمان
قەتارەکان جییم ئەهیلن
[تە لا خانم!
تۆبى و قورئان بارانم که!]
پارک بکەو و لە وەسەتێ خۆرايیما
کە دەستم
قەرزارى گولیکه خانمى به جیماو
[مردنان لە وەسەتەو
خۆی ئەکوشت
باخچە که مان تا دنیا ریگایه
فرووغی گرتبوو]
پێغه مبه ری
به وەسوه سه ی گولدانیکا
لە ئیسفالتەو وە تینە پەری
تا باسی که وشە کانم
- که من تیا یا سه وزیش نابم -

له بازار په کانی ئامریکا وه
 پرې له نه وت
 گولیکي کراسه که ت
 هه رنه و ته و هه رنه و ته و
 به مندا ئه سووتی
 ئه گه ر بلیم باران!
 رو مانتيکه
 ئه گه ر نه لیم
 ئا ئه م ولاته ولاتی کورده،
 مردنان
 له وه سه ته وه،
 زه وینیک خوی ئه کوشت!

مور په به عی دابنی
 له سه ری دانیسه
 کاروانچی بارمته ی ریگایه
 که سینک

گورگه کانی هه لدايه وه و
ئه مجاره، تاريخ و جوگرافيا روو ئه دا

من منالی ناوخه ونیک بووم
که ئیسته گرییهک له چاره م
کابووسی ئه نووسی
ئه بوا له م خه و نه پیا ده نه بوایه تم
په رانتزی بو ئه م دنیا بکه نه وه
که چی هیشتا بن بهرده کان
خه لتانی زور شتن
ئیمه ئیواره کانمان
موتنه زری شه ریک ئه مرن
مه دره سه له شوعاری
- دیواریک بوو -
شیعری پیدام
په رانتزی بو ئه م ئیرا بکه نه وه
ناوله پم

بدهمه دست کامه دهنگيان؟
 «: هه موو شتنی له چه جمیكا كۆتایی هات
 چه جمیك به ئەستووری یهك لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌یه‌ك
 : ئەگەر نیشتمانیکم ببی
 ئالاكهی كلاًویكه له سه‌رمایه
 : كیو پیویسته
 تا كه‌سی تیا بمری
 به‌رد لازمه،
 تا كه‌سی هه‌ناسه‌ی پی ته‌حویل با»
 ئەه‌ی چه‌وسه‌له‌ به‌دبه‌خته‌كه‌م
 مجبوورم به‌ تا‌قه‌ته‌وه
 ماتلی هیچیک بم،
 باوه‌رم پی مه‌كه ئەم شیعره دانیشم.

ئەم دێرانه ئەگێرمه‌وه بۆ خانمه‌كان
 ئیمه‌ حینجه‌ی خۆمانین
 شه‌وه‌كانمان ئەبیتته‌ پرد

که ره م که ن پیا یا بی ن
 له بیرم بی که خه وتم
 له وه سه تی خه ونه کانا
 کچه کان زوو هه لکه م
 من بو خو م تا ئیسته
 جووتی که وش گولدانمه
 که چی هه ر
 تا ئیسته جووتی که وش گولدانمه.

راننده پیمیه وت: «له خو ت وده ور به ر دابه زه».
 پیی وا بوو خیابان له تر سا موسته تیل رائه کشی
 که نییه نه یزانی من سه رم بو نوقته یه ک قه رز کردوو ه
 له کویدا شیعر ی که م ئە م نوقته، نازانم
 گرفتی سه ره کی ئە وه یه پیا و حینجه ی خو یه تی
 ئە گینا نوقته یه ک ده رفه تی مناله له ژندا و هیچی تر.

[: ره خنه ی من له م شیعره سی شته؛

یه کیکیان بۆ رهزا ئه وه نده مردنه و من منه و ئاماده
 ئه ویشیان بۆ دنیا بهم شیعره
 خوش ئه دواو عه یبه کان؟]
 ۱- لیم گه پئی سه نده لی حیفزم کا
 ئه ی سه نده لی دامنیشینه
 په نجه ره پر به خوی هاوار کا
 به من چی؟

۲- سی که سم له م دنیا خوش ئه وئی،
 یه کیکیان که خۆم بم، ئه ویشیان و ئه ویترم له بیر نییه.
 سه رانسهر نه رقم له جۆیسسه و نه لۆرکایه ک
 که حه یفه زوو نه مردن
 مه نزو ورم به ملایه
 ئه بوایه نه ژیا یه ن
 که حه یفن بۆزه وی.
 ۳- «خزمیکمان قسه یه کی ئه گپراوه
 -ژن بوو-

له ریگا ئه یگرن، هه ر ئه ونه».

[من نه زهرم شهش ههوت شته
ژن شیعیکی نه نووسراوه (تازه نییه)
ئه م شیعه ره سی مانگه خه ریکم
:- که وشه کانم بکوژینه وه
با له سه ر قسه ی خۆم بوه ستم
قسه ی من ژنیکه
هاوسیمان؟
نه به خوا،
ته ختی کمان پیویسته!]

■

برئی شیعه وهک ئه مه میزانه
کچه کان ئه کیشی
کامیان جوانه به دوا ی خویا
ئه و ئه لئی: ئه م ره خنه،
دوو خه تی ببوورن

من ئەلەيم: ئەم بەشە شوخی بوو،
مه‌گەر دنيا زۆر جيددیه؟

باوه‌پکه‌ن ناترسم
له‌م دێره‌دا که‌وشه‌کانم
دابکه‌نم
دووکه‌لی جگه‌ره
له‌په‌رانتزیکی گشتیدا
«ری» بخه‌م
ئەو په‌ره‌که‌ی
مردنم «دال» یکه‌ به‌روپشت
به‌هه‌رچی مانایه‌ و ژیرمانا
به‌مبارا پیرئه‌بم،
عه‌کسه‌که‌م خوۆتم
سه‌تھیکه‌ بی مسداق،
با دایکم به‌درگای پیرتر و
هه‌ناسه‌ی بژمیڤی

من حه قمه پرسيارٲك ئاراسته ى دانىشتن
ئو كاته ى
كوٲوانه يه ك به نوٲژه كانىيه وه مه جبوره
كوٲوانه يه ك پره له شين .

■

ريگايه كم نييه بو نه روٲيشتن
سه رقالييه ك بو نه خه وتن
گريمان نيشتمان ...
وه ك ئه وه يه سه نده لييه ك خاپورم كا
ئو ى سه نده لى
داينيشينه
به نوقته يه كم جى خالى بسپيره
يان له په رانتزيكا
ويٲم كه ن
كه دنيا ئه وه نده و ئه سلنه
قه رار نه بوو
ده سته كانم بخويننه وه

نوقتہ یہ ک کافیہ بؤ مردن
 دایکم ہہ موو ترسہ کانی
 لہ شوینیکا ہہ مار ئہ کا و
 بہینا و بہین
 لہ تیکی لہ چاویا
 ئہ سپاردہ ہاشووری کؤلوانہ و
 لہ حہزی بارانا دائہ نیشٹ.

شہویکہ و ئاسمانی سہ قزی
 ژنیک لہ باران و کورہ کہ یا تہ نیشٹ ئہ بی
 نامہ وی ئاسمانی
 یان دہنگی
 بہ سہرما بہرزی بی
 لہ تاقہ کہ وہ دہ سپیدہ کا
 وہیشوومہ و بزہیہ ک دائہ گری
 جانتایہ ک جلہ کان رائہ خا و
 وہ سہ تی خہ یالی بؤن ئہ کا: ہیم

که میتر له خه می دهر دینئی و
عه کسئیک و ده سئیک و ماچ ئه کا!

هه میشه که سئیک هه یه ئیواره کان هه را بکا
دیتنه کان پیشیل کا و
به ره وهی بزانی
هه والیک له و زووتر پیئی ئه گا
شه ویکه و ئاسمانئ سه قزی
دهنگی رادوئی لیئی ده ئالی
په پووله کان خالی دهبن
چاوم ئه لی:
ئه م پاییزه دابه زینه
خه وم دیوه
موسیبه تی به دیوارا
خه سار ئه بی
هینده سه و بیانوت
له جنسی پرته قال ئه گرت و

-پرته قال کهي به رهش نه نووسري؟-
 گازیکت له زهین و خاتره ی سیویکا جی نه هیشت
 پرته قال کهي به وهش نه نووسري
 که چی هر سیویکیان
 له زهینما پیوه دا.
 من نه لیم:
 هه تاو نه خلاقیکی کونتریشه
 که خه ونه کانم نه پرووشی و
 نه سستی ره ره ریکه خوا کردوویه
 چاک نه زانین
 مروّف با-ی کرد به سه ردهستی زه وینه وه!

ئیسته ش نه مه وئی روژیک بکه مه وه
 ژنیکی ناگرنگ
 بسپیومه باویشکی پشیله که م
 کام پشیله یه ک
 تاله ئیواره یه کدا

خهت بهخهت
بیخیشمه فه رامۆش،
ئیواره یهک که نایهت
تا پری که م
له جانتا وزینده گی،
ئه ی جانتا وزینده گی
خوشحالم دوو دهستی شاعیرم،
باوکم ئه لئ و له وه سه تی پیرییه کانیا نه خش ئه بین:
من ئه مر م
تا فاتیحه یه کم بو راخه ن
: قالییه ک را ئه خه م،
چه ن زهردیک
له جنسی پاییز و کۆنتریش
له گول و ریشوو ه کان ده ئالی
چاییه ک پئویسته
تا باوکم برژینمه خاتره م
ژنیکم لازمه

تا بېمه جهه نه م
 خو شیکم پیا بدهن
 شتیکی قالیتر له ژن و نیوه ژن نه خه و تووم
 ئەوشه وه هاوسیکه م پیمیه وت:
 سینگی من ئاوییه
 یان چاوت پریه تی له دۆزه خ!

«کلاو»

درگاکه هه راکه
 پیم ئه وت:
 خانم گیان بی زه حمه ت
 تا ئیره شاعیرم
 خیابان ئەمناسن
 له م کووچه به ره و خوار
 چه زته که م
 له خو ما هه ر خو م

ژووریکم گرتوته
تۆیش دهر به ست
پیئی ئەلیم
گه یشتی درگا که هه پرا که
باوه پکه ن من خه لاف نه هاتووم
تا پیاتا بوهستم
من ئەلیم تو دهر به ست
گه یشتی
بی زه حمهت له خۆتا پیادهم که!

: دانیشم به حرووفی خومه وه
یان گیرفانی کراسه که م
له نوونیکدا قوولتر بشۆم
پیم نالین «پرته قال که ی به رهش ئەنوسری
ماسیگر له کاتی گرتنا
دهنکی ئاو نابینی؟»
تۆ بیت و خوا

سيوه کان پيوه به
 شه وه کانم لئ هه لپيکه
 من له ترسی ئەم بارانه
 ده سماله کهم له چه جمی شه ره کان
 به رگه ی ئەم هه موو قالاه
 چه ن بگریم؟
 له وه سه ته دی پریکا
 وشه یه کم
 بو مالیک
 یان ئاسمانیک که چه تری بی
 ئەگینا ده ست له هه ناسه دا
 هه ناسه له هه ناسه
 دا
 ئەشورین.

■

لیڤه وه تا مردن جگه ره یه که
 تا قالی و فه رمانده جگه ره یه که

«سەرباز!»

کۆلە کویدا رووی دا؟»

بالئە بە خۆیا

فرینی تەخت ئەچوو

ماسییەکان مەوازی دەگریان،

گەلاویژ

باران و بالئە بە دیقەت قاپ ئەنی

کتوپر هەزار جۆر موستەتیل ئەناسم

: ئەمەوئێ پردم

: ئەمەوئێ داربییەکی بەشیددەت مەوازیم

: ئەمەوئێ سەرباز نیم!

ساعەت دووانزە و

شیریکی گەرم ئەمرم

ساعەت پیاسەیهکی

یەک دوو سئ و

تا ئەبەد خواحافیز

من ئہمرم
 لہ گۆشہی حہرفیکا ماتلم
 پیم ئہلی
 کہ رہزام شکلیکہ تا ئہبہد راکیشراو
 ئہخوازم لہ ناخیا نوغرؤبم.

■

گہ لاویژ

- پیم وایی بیناسن -

لہ حافزہی پہنجہرہکاندا

لازمہ

ئہوہندہیہ

تہمایہرہ

حہوسہلہی گہ لاویژ لہ دستما تا
 «گہ لاویژ کلاوی خارجی لہ سہرما
 گہ لاویژ لیباسی سہربازی لہ بہرما
 لہ خہیالتا
 شہویک ئہبم بہ بیابان

وه کوو شوسته سهر ئه که مه سهر خيابان»
خيابان، به هه له روشت
پارک، به هه له راوه ستا
په رت ئه که ريمه ناو خو مه وه
ژنه که م نايه وي باوه پرکا
من پر م له رهنگی ليژايی
ئه و چوله له دوو سي سهره و ژوورکه!

دایه!
به کولوانه که ته وه گول ئه پروا
من ئه گريم
کاروانچی به دنيا وه ئه شه لئ
يان روو ئه دا،
من ئه ترسم
ئيواره يه کم ليوه بئالينه
خوا گه وره يه يان عه کسی تا که سهر ئه که م
عه کسی پره له تو

قاپی پرہ لہ من
 من لہ تاقہ کہ دا دانئ
 کاکہ م بہ دیوارہ کہ دا داکوترا
 باو کم بہ دەم ترسہ کانیه وہ
 دەستی خوئی قورئانیک دەگریا
 کہ سیئک ئیوت
 کاکہ م بہ دیوارہ کہ دا داکوترا
 دایکم دنیا دەزریکینئ
 کؤلوانہ کہی پرہ لہ کؤل
 پشتوینہ کہی پرہ لہ پاییز
 قرہکانی ئئاوا ئه گریا
 ژنیک من ماچ ئه کا
 پرسہکان رائه خرین!